

ЕТИЧНА РАДА

01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5,
тел.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

ETHICS COUNCIL

01601, Kyiv, Lypska St., 18/5,
tel.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

1 листопада 2022 року

м. Київ

РІШЕННЯ

№ 70

***Про невідповідність кандидата
на посаду члена Вищої ради правосуддя
Корецької Вікторії Віталіївни
критеріям професійної етики та доброчесності
для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя***

Етична рада у складі Голови Етичної ради Кишакевича Л. Ю., Заступника Голови Етичної ради сера Хупера Е., членів Ради: Корді Р., Перлінг Л., Сіверіна В. І., Трясуна Ю. Р., дистанційно в режимі відеоконференції провівши оцінювання відповідності кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Корецької Вікторії Віталіївни критерію професійної етики та доброчесності, відповідно до Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Регламенту Етичної ради, затвердженого Рішеннями Етичної ради № 1 від 01.12.2021 та № 4 від 09.12.2021 зі змінами, внесеними Рішенням Етичної ради № 4 від 26.04.2022, Методології оцінювання відповідності кандидата на зайняття посади члена Вищої ради правосуддя та членів Вищої ради правосуддя критерію професійної етики та доброчесності, затвердженої Рішенням Етичної ради № 5 від 09.12.2021 (далі – Методологія),

В С Т А Н О В И Л А :

Відповідно до частини 14 статті 9-1 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Етична рада проводить відбір кандидатів на посади члена Вищої ради правосуддя у два етапи:

1) проведення відбору кандидатів за результатами розгляду поданих кандидатами документів, результатів спеціальної перевірки і відповідної інформації з відкритих джерел та формування списку кандидатів, допущених до співбесіди;

2) проведення співбесіди з відібраними кандидатами та визначення списку кандидатів для рекомендації органам, що обирають (призначають) членів Вищої ради правосуддя.

Етична рада отримала копії документів Корецької В. В. для участі в конкурсі на посаду члена Вищої ради правосуддя від з'їзду суддів України.

Рішенням від 21.07.2022 Етична рада допустила кандидата Корецьку В. В. до співбесіди на посаду члена Вищої ради правосуддя.

Корецька В. В. обрана на посаду судді Ківерцівського районного суду Волинської області Постановою Верховної Ради України від 21.05.2015 № 479-VIII.

Вивчивши документи Корецької В. В. для участі в конкурсі, її письмові пояснення та документи, які вона надала на запит Етичної ради, інформацію, отриману з відкритих джерел та від громадських організацій, інформацію, отриману від Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) і Національного антикорупційного бюро України (далі – НАБУ), провівши співбесіду з нею, Етична рада дійшла таких висновків.

1. Щодо неповної та неточної інформації у майнових деклараціях

Відповідно до п. 1.3 Методології, одним із показників критерію професійної етики та доброчесності є сумлінність, тобто, старанне,

ретельне і відповідальне виконання своїх обов'язків, що свідчить про добросовісність професійної діяльності особи (п. 1.3.4 Методології).

Одним із обов'язків кандидата як судді є подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (відповідно до ч. 1 ст. 45 Закону України «Про запобігання корупції»). При цьому, відповідно до п. 1.3.7.6. Методології кандидат повинен відповідати вимогам фінансового контролю, що визначені антикорупційним законодавством, зокрема, щодо надання повної та точної інформації у майнових деклараціях.

Етична рада виявила випадки, коли кандидат зазначала неповну інформацію в своїй майнових деклараціях.

1.1. Щодо недекларування місця проживання Корецького О. П. (чоловіка кандидата) у місті Києві у 2019 році

Згідно з декларацією родинних зв'язків кандидата за 2017–2021 роки, її чоловік Корецький О. П. з 14.03.2019 по 23.07.2020 працював у м. Києві на керівних посадах у Державному бюро розслідувань (далі – ДБР). В той же час, у майнових деклараціях кандидата за 2019 та 2020 роки (в 2020 році він працював у Києві понад 6 місяців) відсутні відомості про будь-які об'єкти нерухомості в Києві, в яких міг би проживати її чоловік.

Кандидат пояснила це тим, що протягом зазначеного періоду часу її чоловік безоплатно проживав за різними адресами у чотирьох різних знайомих. За її словами, у кожного з них він проживав не більше 183 днів, що є менше, аніж половина днів звітного періоду. З огляду на це, кандидат не зазначала у своїх деклараціях інформацію про право користування її чоловіком жодними об'єктами нерухомості у Києві. На підтвердження цього кандидат надала чотири розписки від знайомих її чоловіка – Максимова В. І., Духа Я. М., Тертишника О. І. та Левчука М. О., в яких ті

стверджують, що її чоловік дійсно проживав у них протягом 03–07.2019; 08–11.2019, 12.2019–03.2020 та 04–07.2020 відповідно (конкретні дати початку та закінчення проживання в розписках не вказані).

Відповідно до вказаних пояснень кандидата, станом на останній день звітного періоду 2019 року її чоловік мав право користування квартирою Тертишника О. І. При цьому, відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 46 Закону України «Про запобігання корупції» (в редакції від 01.01.2020) у декларації зазначаються відомості про об'єкти нерухомості, що знаходяться в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого набуто таке право. Відповідно до ч. 2 цієї ж статті, дані про об'єкт декларування, що перебував, зокрема, у користуванні членів сім'ї суб'єкта декларування зазначаються в декларації, якщо такий об'єкт перебував у користуванні станом на останній день звітного періоду або протягом не менше половини днів протягом звітного періоду. Таким чином, кандидат щонайменше повинна була задекларувати інформацію про право користування її чоловіком квартирою Тертишника І. О., яке станом на 31.12.2019 він мав, однак не зробила цього.

З огляду на це, Етична рада має обґрунтовані сумніви щодо відповідності кандидата показникам сумлінності (п. 1.3.4 Методології) та вимогам фінансового контролю щодо надання повної та точної інформації в майнових деклараціях (п. 1.3.7.6 Методології).

1.2. Щодо незазначення у майнових деклараціях вартості автомобілів, що належали кандидату на праві користування

Відповідно до майнових декларацій кандидата за 2015-2019 роки, вона безоплатно користувалась автомобілем Lexus RX 350 2006 року випуску, починаючи з 01.02.2015. Цей автомобіль належав на праві власності її матері Петрович Н. І., яка зареєструвала його на себе 10.11.2012.

Вартість автомобіля у всіх згаданих деклараціях кандидата зазначена як невідома.

Відповідно до уточненої майнової декларації кандидата за 2019 рік, того року вона набула право безоплатного користування автомобілем BMW X3 2012 року випуску (дата набуття права – 31.08.2019). Цей автомобіль також належав її матері, яка зареєструвала його на себе того ж дня. Вартість автомобіля в декларації зазначена як невідома. На запит Етичної ради щодо вартості такого автомобіля кандидат надала довідку РСЦ ГСЦ МВС у Волинській області від 29.08.2022, відповідно до якої його вартість на дату реєстрації становила 780 462,28 грн.

Відповідно до декларацій кандидата за 2020 та 2021 роки, 23.05.2020 кандидат набула право безоплатного користування автомобілем MERCEDES BENZ ML 250 BLUETEC 2015 року випуску. Цей автомобіль також належав її матері, яка зареєструвала його на себе того ж дня. Вартість автомобіля в декларації зазначена як невідома. На запит Етичної ради щодо вартості такого автомобіля кандидат надала довідку РСЦ ГСЦ МВС у Волинській області від 29.08.2022, відповідно до якої його вартість на дату реєстрації становила 90 000 грн.

Незазначення вартості автомобілів у своїх деклараціях кандидат пояснила тим, що на момент заповнення їй не була відома дійсна вартість цих транспортних засобів. При цьому, згідно з п. 3 ч. 1 ст. 46 Закону України «Про запобігання корупції» у декларації мають бути зазначені відомості про цінне рухоме майно, вартість якого перевищує 100 прожиткових мінімумів (в попередніх редакціях – 100 мінімальних заробітних плат), встановлених для працездатних осіб на 1 січня звітного року, що перебуває у користуванні суб'єкта декларування незалежно від форми правочину, внаслідок якого набуто таке право. Такі відомості включають, зокрема, дані щодо вартості майна на дату його набуття у користування. Крім того, відповідно до п. 4.7. Бангалорських принципів поведінки суддів, суддя має

бути обізнаний про свої особисті та матеріальні інтереси конфіденційного характеру та має вживати розумні заходи з метою отримання інформації про матеріальні інтереси членів своєї родини.

З письмових пояснень кандидата та її відповідей під час співбесіди не вбачається, що вона вчиняла які-небудь дії, аби дізнатися вартість автомобілів для зазначення такої у своїх майнових деклараціях. При цьому, для надання Етичній раді інформації щодо вартості таких кандидат достатньо швидко змогла отримати таку, що вказує на те, що це не становило для неї суттєвих труднощів.

З огляду на це, Етична рада має обґрунтовані сумніви щодо відповідності кандидата показникам сумлінності (п. 1.3.4 Методології) та вимогам фінансового контролю щодо надання повної та точної інформації в майнових деклараціях (п. 1.3.7.6 Методології).

2. Щодо професійної етики кандидата (в аспекті академічної доброчесності)

2.1. Щодо публікації «Загальна теорія доказів та доказування»

Корецька В. В. має науковий ступінь кандидата юридичних наук. Науковий ступінь присуджений на підставі захисту дисертації «Організаційні та нормативні положення оптимізації судоустрою». Захист відбувся на базі ЗВО «Львівський університет бізнесу і права» у грудні 2020 року.

У тексті дисертації (стор. 13) кандидат вказала, що опублікувала низку наукових праць за темою дисертації, зокрема статтю «Загальна теорія доказів та доказування» (Вісник університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Право». 2018. № 25. С. 199-202). Цей номер Вісника (тобто усі його статті) був затверджений до друку 25.06.2018¹, а значить і стаття кандидата мала

¹ Див.: <https://periodicals.karazin.ua/law/issue/view/787>

би бути включена до цього номера не пізніше цієї дати. У своїх письмових поясненнях та під час співбесіди кандидат підтвердила, що вона опублікувала цю статтю у зазначеному науковому виданні саме у 2018 році.

Постановою Кабінету Міністрів України № 608 від 10.05.2002 затверджено перелік одержувачів обов'язкового безоплатного примірника видань України. Відповідно до цього переліку, до Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського (далі – НБУ імені В. І. Вернадського) надсилаються усі періодичні та продовжувані видання всіма мовами. Етична рада встановила, що у друкованому примірнику цього номера Вісника, надісланому в обов'язковому порядку до НБУ імені В. І. Вернадського, згадана стаття кандидата відсутня. Її також немає і в електронному примірнику цього номера Вісника, розміщеному на сайті НБУ імені В. І. Вернадського². В обох примірниках остання публікація номеру 25 завершується на сторінці 198 статтю Россіхіної Г. В. і Россіхіна В. В. «Щодо питання конституційно-правової регламентації фінансових відносин». Одночасно з цим, в переліку публікацій за темою дисертації Корецької В. В. (сторінка 13 дисертації) вказано, що стаття «Загальна теорія доказів та доказування» розміщена на сторінках 199-202 номеру 25 Вісника.

З урахуванням наведеного, принаймні на момент подання обов'язкового примірника Вісника (2018, № 25) до НБУ імені В. І. Вернадського стаття кандидата у ньому була відсутня.

Водночас стаття кандидата розміщена на сайті зазначеного вище наукового видання³. При цьому вона розміщена на інших сторінках номера Вісника (202-206), аніж кандидат вказала у своїй дисертації (199-202) і завантажена на веб-сайт видання 26.12.2019. При завантаженні статті вона

² Див. за посиланням: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?Z21ID=&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=njuu_all&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21COLORTERMS=0&S21P03=I=&S21STR=Ж29137:Пр.%2F2018%2F25

³ Див. за посиланням: <https://periodicals.karazin.ua/law/issue/view/787>

зберігається у вигляді файлу з іменем «6279-Текст статті-32219-1-10-20200924». У той же час інші статті, розміщені у номері 25 Вісника за 2018 рік, які присутні також і в обов'язковому примірнику, надісланому до НБУ імені В. І. Вернадського, завантажуються з веб-сайту Вісника під схожим іменем, але з останніми цифрами «20181205» або «20181206». У цьому випадку імена файлів містять дату їх створення або конвертації у формат PDF. Крім того, відповідно до метаданих статті кандидата як PDF файла, цей файл востаннє модифікувався 22.09.2020 о 12:34:59, а його автором зазначено вебсайт www.ilovepdf.com. Тобто, можна дійти висновку, що конвертування файла зі статтею для завантаження на сайт Віснику відбулося у 2020 році.

Кандидат не надала жодного пояснення щодо того, чому її стаття відсутня в друкованому та електронному примірниках, які зберігаються в НБУ імені В. І. Вернадського, чи чому її стаття завантажена на сайт Вісника значно пізніше, ніж статті решти авторів.

З огляду на дані веб-сайту Вісника, найімовірнішим є висновок, що стаття кандидата була додана до електронної версії номера 25 Вісника вже у 2020 році.

Етична рада також звертає увагу, що відповідно до електронної версії номера 25 Вісника, розміщеної на веб-сайті видання, стаття кандидата йде одразу після статті її чоловіка, Корецького О. П. Стаття її чоловіка має назву «Процесуальні засоби отримання та фіксації інформації у процесі доказування»⁴. Ці статті розміщені разом: початковий фрагмент статті Корецької В. В. присутній на останній сторінці файла зі статтею Корецького О. П., а кінцевий фрагмент статті Корецького О. П. присутній на першій сторінці файла зі статтею Корецької В. В. З огляду на це, вказані статті публікувалися одночасно.

⁴ Див. за посиланням: <https://periodicals.karazin.ua/law/article/view/16278>

У цій статті авторства чоловіка кандидата, який захистив кандидатську дисертацію в один з нею день у тому ж навчальному закладі (ЗВО «Львівський університет бізнесу і права») та у того ж наукового керівника (Слінько Д. С.), вказано таку його посаду: «Начальник відділу Державного бюро розслідувань». Водночас, як встановила Етична рада, чоловік кандидата почав працювати у Державному бюро розслідувань на посаді начальника третього слідчого відділу Першого управління організації досудових розслідувань лише з 14.03.2019 (призначений на посаду наказом від 11.03.2019). Переможцем конкурсу на цю посаду він був оголошений 21.12.2018. Отже, станом на дату затвердження змісту номера (2018, № 25) Вісника (25.06.2018) чоловік кандидата ще не перебував на зазначеній у його науковій публікації посаді і навіть конкурс щодо цієї посади ще не було оголошено.

Це дозволяє поставити під сумнів пояснення кандидата щодо того, що вказівка щодо його перебування на цій посаді у назві статті була технічною помилкою, а також те, що вказана стаття Корецького О. П., а відповідно і стаття Корецької В. В., були опубліковані раніше березня 2019 року, коли Корецький О. П. обійняв посаду у Державному бюро розслідувань.

Усі наведені факти, взяті у сукупності, викликають у Етичній раді обґрунтований сумнів у тому в, що стаття кандидата «Загальна теорія доказів і доказування» справді була опублікована у «Віснику університету імені В. Н. Каразіна. Серія “Право” (2018, № 25) у встановленому порядку разом з іншими статтями. Логічнішим Етичній раді видається пояснення, що ця стаття була включена до вказаного номера Вісника пізніше, у 2019, або ж у 2020 році, без відповідного схвалення Вченою радою ХНУ імені В. Н. Каразіна та у порушення внутрішніх процедур вказаного наукового видання. Це додатково ставить під сумнів твердження кандидата, що вона опублікувала цю статтю у 2018 році, і свідчить про її нечесність у відповідях, наданих Етичній раді.

Крім того, Етична рада зауважує, що подібна практика «публікації» наукових статей шляхом додавання їх до вже опублікованих видань суперечить сталим вимогам практикам академічної доброчесності і ставить під сумнів відповідність кандидата, а також осіб, залучених до організації такого роду публікацій, цим вимогам.

2.2. Щодо публікації «Спеціальні вимоги до суддів вищих спеціалізованих судів»

Відповідно до тексту дисертації, кандидат опублікувала апробаційну працю «Спеціальні вимоги до суддів вищих спеціалізованих судів» (Міжнародна науково-практична конференція. Актуальні проблеми науки і практики: Львів, 11.12.2017. Львів: ПВНЗ «Львівський університет бізнесу та права», 2017. URL: <http://lubp.com.ua/apsp-2017-bedratyi-y/>). Єдиним автором цієї праці у дисертації вказана кандидат. У своїх поясненнях вона підтвердила, що є її єдиним автором.

Етична рада також встановила, що при переході за вказаним посиланням відкривалася наукова публікація Бедратого Ю. В. з ідентичною назвою та змістом. Той факт, що первинно автором цієї публікації був вказаний винятково Бедратий Ю. В., підтверджується кешованим Google-посиланням⁵. Після витребування у кандидата пояснень з цього приводу склад авторів зазначеної публікації на сайті ЗВО «Львівського університет бізнесу і права» змінився на Бедратого Ю. В., Корецьку В. В., та Корецького О. П.

Під час співбесіди кандидат спочатку пояснила, що їй невідомо, чому при переході за відповідним посиланням в Етичній раді відкривалась версія

⁵ Див.: http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache%3Alubp.com.ua%2Fwp-content%2Fuploads%2F2020%2F04%2FБедратий-АПНП2017.pdf&client=safari&rls=en&sxsrf=ALiCzsZzByq23haoJFCu_-TSTYInx3qmcA%3A1666070735910&ei=zzhOY8yUN-qj5NoP4ZmyyAU&ved=0ahUKewiMulmThen6AhXqEVkFHeGMDfKQ4dUDCA4&uact=5&oq=cache%3Alubp.com.ua%2Fwp-content%2Fuploads%2F2020%2F04%2FБедратий-АПНП2017.pdf&gs_lcp=Cgnd3Mtd2l6EANKBAhBGAFKBAhGGABQ1wRY1wRgiwdoAXAAeACAATGIATGSAQExmAEoAEBwAEB&scient=gws-wiz

файлу в якому, автором вказаний винятково Бедратий Ю. В. Повідомила, що коли відкриває згадані тези з сайту як файл - в документі відображається її авторство.

Зважаючи на це, на співбесіді Етична рада поставила уточнююче запитання щодо того, чому з метаданих цієї праці (як файла) вбачається, що вона модифікувалась приблизно через 3 години після того, як кандидат отримала відповідні запитання щодо авторства праці. Цього разу кандидат пояснила, що звернулась до університету із запитанням щодо того, чому в файлі не відображається її ім'я як автора праці. За словами кандидата, представники університету повідомили їй, що стався збій у системі, можливо у зв'язку з військовим станом, та що вони її перезавантажили, після чого в статті з'явилась інформація про те, що автором праці є кандидат.

При цьому Етична рада наголошує, що в своїх письмових поясненнях кандидат не повідомляла про будь-які її звернення до університету після отримання запитань від Етичної ради. Фактично, у відповідь на запитання кандидат повідомила, що не розуміє, чому Етична рада зауважила у її праці іншу особу як автора та надала ідентичне посилання на працю, в якій уже вона значилась її автором. Також під час співбесіди кандидат не змогла пояснити, як саме військові дії могли вплинути на зазначення в статті коректної інформації щодо її автора.

Також, після співбесіди з кандидатом Етична рада отримала лист від ЗВО «Львівський університет бізнесу та права» за підписом його ректора Федіра Горбоноса, який стосувався вищезгаданої апробаційної праці. У ньому стверджується, що кандидат, її чоловік та Бедратий Ю. В. проводили дослідження в одному університеті, контактували між собою, та обмінювалися думками. Згадану публікацію вони підготували у співавторстві. Разом з тим, надалі, як встановило внутрішнє розслідування, при підготовці та поданні матеріалів до захисту здобувачі припустились

технічної помилки, не вказавши співавтора матеріалу (ймовірно, йдеться про кандидата). Крім того, в листі стверджується, що співавтори погодились, що була допущена технічна помилка.

Етична рада критично оцінює доказову цінність цього листа, адже під час співбесіди кандидат на запитання Етичної ради двічі підтвердила, що їй невідомо, хто такий Бедратий Ю. В., який був зазначений єдиним автором у публікації. Ці пояснення кандидата не узгоджуються з наведеними у листі за підписом ректора Федіра Горбоноса твердженнями щодо постійних контактів та обмінів думками між кандидатом, її чоловіком та Бедратим Ю.В. З цього випливає, що або кандидат не є автором праці «Спеціальні вимоги до суддів вищих спеціалізованих судів», або є співавтором цієї праці разом з Бедратим Ю. В. та Корецьким О. П. У будь-якому випадку Етична рада не має підстав погоджуватися із кандидатом, яка стверджує, що вона є єдиним автором цієї праці.

Відповідно до частини 4 статті 42 Закону України «Про освіту» (у редакції, що діяла на момент захисту кандидатом дисертації) порушенням академічної доброчесності вважається, зокрема, академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства. Виходячи з цього, Етична рада вважає, що кандидат припустилася порушення академічної доброчесності, вказавши себе єдиним автором наукової праці «Спеціальні вимоги до суддів вищих спеціалізованих судів» (Міжнародна науково-практична конференція. Актуальні проблеми науки і практики: Львів, 11.12.2017. Львів: ПВНЗ «Львівський університет бізнесу та права», 2017. URL: <http://lubp.com.ua/apsp-2017-bedratyi-y/>).

Відповідно до п. 1.3.2. та п. 1.3.4 Методології, показниками професійної етики і доброчесності є, зокрема, чесність – наявність високих моральних якостей, правдивість у професійній діяльності та повсякденному житті, та сумлінність – старанне, ретельне і відповідальне виконання своїх обов'язків, що свідчить про добросовісність професійної діяльності особи.

Також, відповідно до п. 1.4.1 Методології, кандидат не відповідає показникам незалежності, чесності, неупередженості, сумлінності, зокрема, у разі наявності обґрунтованих сумнівів, що кандидат, перебуваючи на теперішній або будь-якій попередній посаді діяв відповідно до вимог академічної доброчесності.

У контексті академічної діяльності кандидата Етична рада має обґрунтовані сумніви щодо відповідності кандидата критерію чесності, оскільки у своїх поясненнях Етичній раді кандидат вказала як опубліковану у 2018 році наукову статтю, яка була опублікована пізніше, а також вказала як опубліковану самостійно наукову публікацію, в якій кандидат, принаймні, не була єдиним автором.

Етична рада також має обґрунтовані сумніви щодо відповідності кандидата показнику сумлінності, адже спосіб, в який кандидат опублікувала статтю «Загальна теорія доказів та доказування» шляхом пізнішого додавання її до вже опублікованого видання не відповідає сталим вимогам і практикам академічної діяльності. Крім того, порушенням вимоги сумлінності є також і публікація наукової праці з порушенням вимог до визначення авторства публікації.

3. Щодо несумлінності при розгляді справ про адміністративні правопорушення за статтею 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП)

15.04.2019 кандидат прийняла постанову у справі № 570/368/19, якою визнала особу винною у вчиненні правопорушення, передбаченого ч. 2 ст.

130 КУпАП. Тим не менше, кандидат закрила провадження у справі у зв'язку зі спливом тримісячного строку накладення адміністративного стягнення. Відповідно до постанови, правопорушення було вчинене 16.01.2019. Це також підтвердила кандидат у письмових поясненнях.

При цьому, відповідно до статті 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент розгляду справи) адміністративне стягнення за вчинення правопорушень, передбачених статтею 130 КУпАП може бути накладене протягом 3 місяців з дня його вчинення. Таким чином, 15.04.2019 кандидат безпідставно закрила провадження у справі № 570/368/19 до спливу згаданого строку, внаслідок чого правопорушник уник адміністративної відповідальності. При цьому, щодо правопорушника було складено протокол про вчинення правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 130 КУпАП, що свідчить про вчинення ним проступку повторно.

Етична рада повністю поділяє позицію Вищої ради правосуддя (висловлену у рішеннях Третьої дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 21.01.2021 № 123/Здп/15-21 та від 24.02.2021 № 453/Здп/15-21) щодо особливої суспільної важливості належного розгляду справ про притягнення до адміністративної відповідальності водіїв за керування у нетверезому стані та необхідність приділення судьями особливої уваги до ретельності планування їх розгляду. Вивчення та надання оцінки усім обставинам таких справ судьями, вжиття максимальних зусиль для досягнення завдань КУпАП, зокрема, виправлення правопорушників та захисту суспільного порядку повинні бути ключовими цілями під час судового розгляду таких справ.

Під час розгляду цієї справи кандидат внаслідок несумлінного ставлення до своїх обов'язків допустила порушення норм КУпАП, що створило умови для уникнення правопорушником відповідальності.

З огляду на це Етична рада має обґрунтовані сумніви щодо відповідності кандидата такому показнику критерію професійної етики та доброчесності як сумлінність (п. 1.3.4. Методології).

Враховуючи вищезазначені обґрунтовані сумніви як окремо, так і в сукупності, керуючись пунктами 2.3, 3.1, 3.15.1, 3.2 Регламенту Етичної ради, Методологією, статтею 9-1 Закону України «Вищу раду правосуддя», Прикінцевими і перехідними положеннями Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя та діяльності дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя», Етична рада

у х в а л и л а:

кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Корецьку Вікторію Віталіївну визнати такою, що не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя.

Голова

(підпис)

Л. Ю. Кишакевич